

Økonomi- og Indenrigsministeriet

Høringssvar vedr. rapport fra udvalget om evalueringen af kommunalreformen

KL har modtaget afrapporteringen fra udvalget om evalueringen af kommunalreformen i høring.

KL ønsker indledningsvis at kvittere for et godt samarbejde i det gennemførte udvalgsarbejde og udtrykke overordnet tilfredshed med den udarbejdede evalueringsrapport.

Overordnede bemærkninger

Evalueringsrapportens hovedkonklusion er, at der med kommunalreformen er skabt en ramme for en mere robust offentlig sektor, der bedre er i stand til at møde de aktuelle og kommende års udfordringer. Det er en konklusion, som KL fuldt ud kan genkende og tilslutte sig.

Kommunalreformen har skabt større såvel faglig og økonomisk bæredygtighed i kommunerne, og skabt grundlaget for de mange effektiviseringer, der i disse år gennemføres i kommunerne. Kommunalreformen har samtidig skabt mulighed for at sikre borgerne mere sammenhængende og nære forløb samt nytænke indsatsen, fx på det specialiserede socialområde. Kommunalreformen har endvidere styrket den politiske styring i kommunerne via større fokus på overordnede politikker og strategier.

På den baggrund har kommunalreformen i høj grad levet op til de målsætninger, der blev formuleret ved reformens gennemførelse, og den har skabt en hensigtsmæssig arbejdsdeling i den offentlige sektor. På enkelte delområder kan der imidlertid være behov for at styrke indsatsen og samarbejdet, især der hvor socialsektoren møder sundhedssektoren, sådan som evalueringsarbejdet også har påvist.

I nedenstående fremgår KL's bemærkninger til nogle af de konkrete forslag, som indgår i evalueringsrapporten.

Den 8. april 2013

Sags ID: SAG-2012-02040

Dok.ID: 1679261

RHB@kl.dk

Direkte 3370 3277

Mobil 2916 0249

Weidekampsgade 10

Postboks 3370

2300 København S

Telefon 3370 3370

www.kl.dk

Side 1/6

Understøttelse af den specialiserede sociale indsats

KL står bag evalueringsrapportens forslag om at styrke den nationale overvågning af de meget specialiserede tilbud. Forslaget er i god overensstemmelse med, at de nye sociale rammeaftaler, de tværkommunale samarbejder og KKR's centrale rolle har udviklet sig til at være et bæredygtigt fundament:

- For det første giver det *sammenhæng mellem forsynings- og finansieringsansvar*
- For det andet giver det en *udviklingsdynamik* af indsatser og tilbud, så alle tilbud løbende udvikler deres indsatser i takt med udvikling i metoder og efterspørgsel
- For det tredje indeholder rammeaftalerne en tværkommunal og regional *udviklingsstrategi* på emner, som er aktuelle og nærværende, og en *styringsaftale* om principper for etablering og lukning af tilbud, prisstruktur, takstudvikling m.v.
- For det fjerde viser erfaringerne, at man i det enkelte KKR-regi er i stand til at finde en *løsning for enkelt-tilbud i krise*. Tiden siden 2007 har vist, at selv om et tilbud har behov for et stort befolkningsunderlag, så kan forankring sagtens ske i en kommune med et fælleskommunalt samarbejde om brug af tilbuddet.

Der er imidlertid fortsat behov for en understøttende indsats til de særligt specialiserede tilbud. KL går derfor positivt ind i evalueringsrapportens forslag til styrkelse af den nationale overvågning for at sikre de meget specialiserede tilbud på lands- og landsdelsplan. Det minder om sundhedssektorens specialeplanlægning, og er en fornuftig overbygning på det nuværende system.

En national overvågning vil også understøtte og tydeliggøre de vidensmiljøer, der findes på de mest specialiserede områder, og dermed vil overvågningen også være en støtte i den kommunale visitationsproces. Samtidig vil overvågningen være et vigtigt dialogredskab i forhold til de rammeaftaler, som kommunerne udarbejder. Overvågningen kan også understøtte en udvikling af samarbejdsfladen mellem de sociale tilbud og sundhedssektoren. Det bør efter KL's opfattelse være en af de højst prioriterede opgaver i forlængelse af kommunalreformen – ikke mindst i forhold til de mest specialiserede grupper. Styrkelse af dette samarbejde skal i øvrigt ses i sammenhæng med forslaget om genoptræningsplanerne, som KL støtter, jævnfør herom senere.

KL vil imidlertid advare imod, at der på de mest specialiserede sociale områder gennemføres en ændring, så man igen fordeler myndighedsansvaret på flere myndigheder. Det vil nemlig igen skabe uklarhed om ansvarsfordelingen og dermed risiko for, at de borgere, der ligger i gråzonen, falder mellem to stole. I stedet bør der udvikles forløbsprogrammer, som kan styrke sa-

marbejdsfladen mellem kommunernes sociale opgaver og regionernes sundhedsopgaver. Samtidig bør man fastholde den klare placering af myndigheds- og finansieringsansvar, der blev gennemført med kommunalreformen.

KL har endvidere en bekymring i forhold til det forslag, der handler om, at en kommune kan pålægges drift af et tilbud. Det er bekymrende, hvis der kan træffes sådanne beslutninger uden, at der følger et økonomisk ansvar med for beslutningen. Der vil under alle omstændigheder være brug for løbende at kunne justere i et sådan tilbuds antal pladser samt udvikle indsatser og metoder i takt med ny viden og udviklingen i efterspørgslen. Derfor bør anvendelse af en sådan bemyndigelse enten være undtagelsesvis eller følges af et økonomisk ansvar.

Der har siden kommunalreformen været en naturlig udvikling i fordelingen af driftsansvaret for de sociale institutioner mellem kommuner og regioner. Denne udvikling bør videreføres, men KL mener, at den i rapporten omtalte kommunale model med det fulde drifts- og opgaveansvar for det sociale område er den naturlige arbejdsdeling.

Genoptræning efter udskrivning fra sygehus

Evalueringsrapportens anbefalinger for borgere med meget komplekse behov på genoptræningsområdet falder godt i tråd med det arbejde, kommunerne allerede er i gang med, bl.a. i forlængelse af KL's udspil på hjerneska-deområdet, som udkom i efteråret 2012.

KL støtter derfor anbefalingerne om fælles visitationsretningslinjer og fælles sundhedsfaglige kvalitetskriterier for den specialiserede indsats. Det er også anbefalinger, som indgår i KL's hjerneskaudeudspil, og som vil være med til at sikre kvaliteten i genoptræningsindsatsen.

Sammen med en national koordinationsstruktur for de højt specialiserede tilbud vil disse tiltag skabe et solidt grundlag for den videre udvikling af rehabiliteringsindsatsen.

I forhold til personer med meget komplekse genoptræningsbehov indgår der i evalueringsrapporten et forslag om, at regionerne får et skærpet myndighedsansvar til at beskrive patientens behov i genoptræningsplanerne. KL støtter dette forslag, men KL skal her opfordre til, at man meget nøje overvejer omfanget af et skærpet myndighedsansvar, ligesom det er vigtigt, at målgruppen bliver defineret meget præcist.

KL finder for det første, at der i forhold til en faglig styrkelse af genoptræningsområdet primært er behov for, at kommunerne får en beskrivelse af den funktionsevne, patienten kan forvente af genoptræningen samt en be-

skrivelse af det samlede genoptræningsbehov, herunder en neurologisk udredning og vurdering. Dette vil skabe et godt grundlag for, at kommunerne kan udarbejde en rehabiliteringsplan og visitere til de relevante indsatser.

For det andet vil KL advare imod, at en styrkelse af genoptræningsplanen bliver en hæmsko for en fleksibel tilrettelæggelse af borgernes videre rehabiliteringsforløb. Funktionsniveauet hos borgere med hjerneskade ændrer sig løbende under rehabiliteringsprocessen, og der sker typisk store ændringer, fx når borgerne bliver udskrevet fra sygehuset. Kommunernes hjerneskade-team skal i den videre tilrettelæggelse af forløbet have mulighed for løbende at kunne justere mål, metoder og indsatser for at give borgeren den rette indsats.

For det tredje finder KL det vigtigt, at en styrket genoptræningsplan ikke fører til et delt myndigheds- og finansieringsansvar. Et samlet myndigheds- og finansieringsansvar i kommunerne er en væsentlig forudsætning for en styring af økonomien og for at sikre et omkostningseffektivt sundhedsvæsen.

Såvel i forhold til understøttelse af den specialiserede sociale indsats og styrkelse af genoptræningen for borgere med meget komplekse behov vil KL derfor understrege, at det – ligesom evalueringsrapporten også langt overvejende lægger op til - er væsentligt at bygge videre på og finjustere i de strukturer, der blev skabt med kommunalreformen, og som overordnet set har vist sig hensigtsmæssige. KL vil derfor generelt advare imod løsninger, der indebærer nye ansvarsfordelinger. Det vil blot flytte problemet, skabe nye snitflade-udfordringer, og gøre det sværere for kommunerne at levere en helhedsorienteret indsats tæt på den enkelte borger.

Godkendelse og tilsyn af virksomheder

Evalueringsrapporten indeholder forslag om at justere i opgavefordelingen for tilsyn og godkendelse af i-mærkede virksomheder, eventuelt specifikt i forhold til deponeringsanlæg.

KL kan ikke anbefale de forslag til justeringer, som indgår i evalueringsrapporten, men vil i stedet anbefale den nuværende opgavefordeling. Det er således for en virksomhed meget vigtigt, at der er et tæt samspil mellem miljøregulering og den fysiske planlægning. Miljøreguleringen er afhængig af, at kommuneplanlægningen understøtter den rigtige placering af virksomhederne, så reguleringen ikke bliver mere omfattende end nødvendigt.

Planlægningen er endvidere afhængig af en løbende dialog med miljømyndigheden for at sikre de miljømæssige rette placeringer af erhvervsområderne. Dertil kommer, at kommunerne også er myndighed for tildeling af spil-

devandstilladelser til det lokale spildevandsanlæg og tilsynsmyndighed i forhold til affald.

Overordnet set gælder, at jo flere myndigheder og forskellige administrative instanser, der skal sagsbehandle en virksomhed, jo mere koordinering kræver det. Og det er ikke effektiv sagsbehandling for den enkelte virksomhed eller samfundet som helhed.

Råstoffer

Evalueringsrapporten indeholder to modeller for placering af ansvaret for gravetilladelser på råstofområdet, dels at den nuværende opgavefordeling fastholdes, dels at ansvaret for at udstede gravetilladelser flyttes til regionerne.

KL vil opfordre til, at den nuværende opgavefordeling fastholdes. Kommunerne administrerer i forvejen langt hovedparten af de lovområder, der er involveret i behandlingen af en råstofansøgning. Hvis en anden myndighed får tilladelsesopgaven, vil det alligevel være kommunen, der står med hovedparten af sagsbehandlingen. Ud fra en effektivitetsbetragtning bør det derfor fortsat være kommunerne, der varetager såvel tilladelser og tilsyn.

Udfordringen i forhold til afvejning mellem benyttelse og beskyttelse kan samtidig ikke løses strukturelt. Og efter KL's opfattelse vil hensynet til beskyttelsesinteresserne blive svækket, hvis ansvaret for gravetilladelserne fjernes fra den myndighed, der skal varetage hensynene til natur- og miljøbeskyttelse, vandforsyning og lokale planhensyn.

I forlængelse af evalueringsrapportens anbefalinger foreslår KL derfor, at den nuværende opgavefordeling bevares – og at der samtidig tages forskellige tiltag, der udvikler synergien mellem benyttelse og beskyttelse. Det kan fx være regelforenkling, der gør det enklere at forlænge råstofstilladelser eller forbedrede procesflow mellem regioner og kommuner.

Regionale udviklingsplaner

Evalueringsrapporten indeholder fire modeller for fremtidens regionale udviklingsplan. Den enten bevares, afskaffes, styrkes eller samles med den regionale erhvervsudviklingsstrategi, som formuleres af vækstfora.

Det er KL's vurdering, at den regionale udviklingsplan kun har begrænset betydning for den regionale strategiske udvikling af byer, landdistrikter og udkantsområder. De regionale udviklingsplaner opfylder lovgivningens formelle rammer, men regionale strategiske initiativer, der har lokalpolitisk opbakning, opstår uden forankring i den regionale udviklingsplan. Fra kommunal side stiller vi derfor spørgsmålstegn ved behovet for den regionale udviklingsplan, da der ikke er sammenhæng mellem de ressourcer, der

bruges på at udarbejde den og den merværdi, den genererer. Samtidig vil en afskaffelse af den regionale udviklingsplan gøre plansystemet enklere.

KL kan på den baggrund ikke tilslutte sig, at den regionale udviklingsplan styrkes eller samles med den regionale erhvervsudviklingsstrategi. Det er væsentligt, at de parter, der udgør de regionale vækstfora, kan fokusere deres arbejder på at skabe vækst og erhvervsudvikling, og det er vigtigt, at de oplever reel beslutningskompetence.

Ovenstående bemærkninger til evalueringsrapporten er yderligere beskrevet i vedlagte breve, der tidligere er blevet fremsendt til social- og integrationsministeren, sundhedsministeren, erhvervs- og vækstministeren og miljøministeren.

Med venlig hilsen

Erik Nielsen

Kristian Wendelboe

Social- og Integrationsminister
Karen Hækkerup
Holmens Kanal 22
1060 København K

Evaluering af kommunalreformen på socialområdet

Kære Karen

Vi er glade for, at der nu ligger en god evalueringsrapport, så vi snart kan tage de næste skridt i udviklingen af de meget specialiserede indsatser på socialområdet.

KL er tilfreds med, at evalueringen viser, at kommunalreformen var godt tænkt og har resulteret i en styrket faglig bæredygtighed, nærhed og ny-tænkning af opgaveløsningen på det sociale område. Derudover har kommunerne fået styr på udgiftsudviklingen. Dette har bl.a. kunnet lade sig gøre, fordi kommunerne har det fulde myndigheds- og finansieringsansvar på området.

Vi ser frem til nu at komme i politisk dialog om evalueringen, og KL vil foreslå, at vi snarest mødes om temaerne på de sociale område og drøfter de forskellige forslag, der er omtalt i rapporten om evalueringen. KL og kommunerne er parate til at løfte vores opgaveansvar i forhold til en yderligere styrkelse af de specialiserede tilbud til borgere med svære og komplekse behov.

Sikring af særligt specialiserede tilbud på det sociale område

KL står bag evalueringsudvalgets forslag om at styrke den nationale overvågning af de meget specialiserede tilbud. Forslaget er i god overensstemmelse med, at de nye sociale rammeaftaler, de tværkommunale samarbejder og KKR's centrale rolle har udviklet sig til at være et bæredygtigt fundament:

- For det første giver det *sammenhang mellem forsynings- og finansieringsansvar* (det er kommunerne, der har ansvaret for begge dele).

Den 18. marts 2013

Sags ID: 1668065
Dok.ID: 1668065

KHK@kl.dk
Direkte 3370 3288
Mobil 6136 3852

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S
Telefon 3370 3288

www.kl.dk
Side 1/4

- For det andet rummer det en *udviklingsdynamik* af indsatser og tilbud, så alle tilbud løbende udvikler deres indsatser i takt med udvikling i metoder og efterspørgsel.
- For det tredje indeholder rammeaftalerne en tværkommunal og regional *udviklingsstrategi* på emner, som er aktuelle og nærværende, og en *styringsaftale* om principper for etablering og lukning af tilbud, prisstruktur, takstudvikling m.v.
- For det fjerde viser erfaringerne, at man i det enkelte KKR-regi er i stand til at finde en *løsning for enkelt-tilbud i krise*. Tiden siden 2007 har vist, at selv om et tilbud har behov for et stort befolkningsunderlag, så kan forankring sagtens ske i en kommune med et fælleskommunalt samarbejde om brug af tilbuddet. Der er således ikke lighed mellem stort befolkningsunderlag og en regions-forankring.

Med denne tilgang vedstår vi, at der fortsat er brug for en understøttende indsats til de særligt specialiserede tilbud. KL går således også positivt ind i evalueringsudvalgets forslag til styrkelse af den nationale overvågning for at sikre de meget specialiserede tilbud på lands- og landsdelsplan.

Vores bekymring går dog på den del af forslaget, der handler om, at en kommune kan pålægges drift af et tilbud. Det er bekymrende, hvis der kan træffes sådanne beslutninger, uden at der følger et økonomisk ansvar med for beslutningen. Der vil under alle omstændigheder være brug for løbende og enkelt at kunne justere et sådant tilbuds antal pladser, udvikling af indsatser og metoder i takt med udvikling i metodeviden og efterspørgsel.

Sikring af udviklingen i støtten til borgerne – også af de specialiserede tilbud

Kommunalreformen indebar større befolkningsgrundlag i kommunerne, nye opgaver og nye muligheder at opbygge flere faglige kompetencer til at arbejde med specialiseret indsats i et inklusions- og nærhedsperspektiv (ny-specialisering). Kommunerne har fået meget bedre muligheder for at give en samlet rehabilitering, som omfatter ”det hele liv” med sigte på egenmestring af egen bolig, uddannelse, job, familie og sociale netværk.

Kommunerne har sat nyt fokus på effekt af indsatsen til borgerne, og der er sket en udvikling af nye faglige metoder, nye tilgange og nye indsatser.

I dag er det således alment anerkendt, at mange flere borgere har større gavn af en indsats, som kombinerer en specialiseret støtte med en rehabiliterings- og inklusionstilgang. En udvikling som mange ikke havde troet mulig for 8-10 år siden.

Det er samtidig en udvikling i indsatserne, som har vist større fleksibilitet i støttens karakter og omfang og en bedre ressourceudnyttelse end tidligere tiders institutionsindsatser.

Der er sket rigtig megen udvikling i indsatsen til borgere med sindslidende, udviklingshæmning, misbrugsproblemer m.m. Kommunerne er ikke færdige med udviklingen, men vi er godt på vej.

Det samme gælder også i rehabiliteringsindsatsen til fx senhjerneskedede og spiseforstyrrede. Med baggrund i bl.a. KL's udspil til "Rehabilitering af senhjerneskedede" sidste år, som målrettet og specifikt peger på forbedring af hjerneskaderehabiliteringen.

Kommunerne er i fuld gang med at øge kompetencerne hos en bred vifte af kommunale pleje- og sundhedsmedarbejdere, så de får neurofaglig viden og kan udføre avanceret rehabilitering samt forestå hjerneskadekoordinering.

Kommunerne er også i færd med at afklare hvilke dele af målgruppen og hvilke behov, der forsvarligt kan klares af kommunen selv, og hvornår der er brug for at have adgang til andre kommuners, privates eller regionens tilbud. Med reformen i 2007 var der ikke en standard for en specialiseret hjerneskeadeindsats. Selv de specialiserede rehabiliteringstilbud har ikke haft en fælles standard omkring målgrupper, tilbud og metodebrug. De har bl.a. varieret lige fra at være dag- til døgnbehandlingstilbud.

Det er den kvalificering af den specialiserede rehabiliteringsindsats, kommunerne har taget fat på med afsæt i KL's rehabiliteringsudspil. De sidste par år har flere af de specialiserede tilbud udviklet deres ydelser, så de bedre matcher de rehabiliteringstilbud, som kommunerne har opbygget. De specialiserede tilbud er bl.a. blevet bedre til at tilbyde udgående ekspertbistand, så borgerne kan få den specialiserede rehabilitering i kommunens rehabiliteringscenter, og ikke skal udsættes for lang transporttid til et fjernt dagtilbud. Et kig på dagsordnerne i de enkelte Kommunekontaktråd (KKR) vil bekræfte, at dette arbejde har høj prioritet i det tværkommunale samarbejde.

Indsatserne på senhjerneskeade-området og andre steder vil og skal være i konstant udvikling – og lige som det var svært for mange før kommunalreformen at se, hvad der ville være muligt i løbet af 8-10 år, så vil vi også i dag have svært ved at se, hvad der kan ske i løbet af de næste 8-10 år. Hvor mange fremhævede før reformen i 2007, at de så frem til at unge med udviklingshæmning eller sindslidelse kunne komme til at bo i egen bolig og få arbejde på almindelige arbejdspladser? Eller at mange som boede i institutions-lignende botilbud kunne udvikle deres mestringsevne til at bo i egen bolig? Ikke ret mange, for bekymringerne overskyggede de positive muligheder.

Derfor er det vigtigt i opfølgning på evalueringen af kommunalreformen, at ”bekymringer” ikke fører til ændring i strukturer, der blokerer for en udvikling i indsatsen til borgerne. Tværtimod har kommunerne vist, at de enkeltvist og i tværkommunalt regi tager ansvar for at sikre tilbud til borgere med særlige behov. Opgaveflytning vil i øvrigt føre til både tab af viden og momentum i udviklingen, ligesom det kan føre til udhuling af andre kommunale tilbud, fx i kommunale rehabiliterings- og genoptræningsindsatser.

Derudover viser erfaringen, at det blot giver nye snitflader, og med sikkerhed vil gøre det sværere at realisere det, som sætter borgeren i centrum, nemlig den nære, helhedsorienterede, rehabiliterende social-, sundheds-, job-, uddannelse-, bolig- og familieindsats. Og hvis der tilmed flyttes såvel myndigheds- som finansieringsansvar vil der med sikkerhed være situationer, hvor borgeren vil ”falde mellem to stole”, som det var tilfældet før kommunalreformen.

KL skal derfor advare mod de forslag, der bygger på forestillingen om, at ”kvik-fix”-løsninger med flytning af delopgaver i en borgers samlede forløb til regioner i sig selv medfører bedre indsats. Det skaber tværtimod nye problemer.

Der vedhæftes 10 historier med kommunale eksempler til illustration af den udvikling, som kommunerne har stået for siden 2007. Vi ser frem til en positiv drøftelse af evalueringen af kommunalreformen og foreslår, at vi snarest holder et møde om de forslag, der indgår i evalueringen.

Med venlig hilsen

Erik Nielsen

De 10 gode historier kan også ses her:

<http://www.kl.dk/Fagomrader/Social-service/10-gode-eksempler-fra-det-specialiserede-socialomrade/?n=1>

Miljøminister Ida Auken

Evaluering af reformen vedr. natur og miljø

Kære Ida

Udvalget om evaluering af kommunalreformen har afsluttet sit arbejde og primo marts 2013 fremlagt rapport for udvalgets arbejde. Det gælder også natur- og miljøområdet, der hører under Miljøministeriets ressort.

KL har haft mulighed for at bidrage undervejs i arbejdet og er generelt enig i udvalgets analyse. Generelt tegner rapporten et billede af en gedigen kommunal håndtering af de kommunale opgaver. Udvalgets anbefalinger er derfor også generelt at bibeholde den nuværende opgavefordeling.

En række af de alternative modeller er dog så problematiske, at KL i det følgende vil give sin vurdering af forslagene og deres konsekvenser. KL savner desuden fortsat en analyse af de statslige rammevilkår for kommunernes indsats.

Vand og natur samt husdyrgodkendelser

Udvalget anbefaler, at kommunerne fortsat skal varetage opgaverne med vand- og naturplaner, de beskyttede naturtyper og husdyrgodkendelser. Der anbefales således ingen opgaveflytninger indenfor dette område. Det er der gode grunde til.

Lokal synergi

De 200 tværkommunale Natura 2000-handleplanerne er vedtaget til tiden ultimo 2012. Store dele af den kommunale vandplanindsats er igangsat på trods af de ugyldige statslige vandplaner. Der er indgået aftale om opdatering og håndhævelse af de beskyttede naturtyper. Der er et godt flow i behandling af husdyrgodkendelser.

Den 18. marts 2013

Sags ID: 1668723

Dok.ID: 1668723

TRR@kl.dk

Direkte 3370 3803

Mobil 2476 1173

Weidekampsgade 10

Postboks 3370

2300 København S

Telefon 3370 3803

www.kl.dk

Side 1/7

Dertil kommer:

- Reformens grundtanke om én indgang til det offentlige for borgere og erhverv – også for det åbne land
- Synergien og effektiviteten i opgavevaretagelsen af vand- og naturplaner, de beskyttede naturtyper og husdyrgodkendelser
- Hensyn til lokalkendskab og nærhed til borgerne, der betyder, at opgaverne fortsat bør være kommunernes ansvar.

Mål- og rammestyringen bør sikres

For vand- og naturplanerne påpeger udvalget, at koordinationen mellem stat og kommuner i næste planperiode skal tage afsæt i en mål- og rammestyring, jf. aftale mellem regeringen og KL. I den forbindelse vil KL påpege, at det netop fremsatte lovforslag om naturplanerne ikke er i tråd med dette. KL afventer ligeledes, at mål- og rammestyringen udmøntes for vandplanerne.

De udfordringer, som for et par år siden var på husdyrområdet er generelt nu løst. De statslige vejledninger er nu udarbejdet, og der er skabt en praksis for BAT. Det indebærer, at kommunerne nu i langt højere grad har de rammer og redskaber, der skal til for at løse deres opgaver. Der er dog stadig udfordringer med det statslige IT-system, som sagsbehandlingen sker i. Forhåbentlig løses det med husdyraftale 3, der for nylig er aftalt mellem regeringen og KL.

IED-virksomheder

Med kommunalreformen blev opgaverne med miljøgodkendelser og tilsyn med en række virksomhedstyper delt mellem staten og kommunerne. Det gælder også de såkaldte i-mærkede virksomheder, der behandles efter supplerende miljøkrav pga. EU's IE-direktiv.

Udvalget har konstateret, at der er relativt få i-virksomheder i Danmark – og at der er en delt myndighedskompetence ml. staten og kommunerne på affaldsdeponeringsanlæg, der også er i-virksomheder. På den baggrund har udvalget foreslået tre modeller på virksomhedsområdet:

1. Tilsyn og godkendelse af i-mærkede virksomheder samles i staten
2. Godkendelse af deponeringsanlæg flyttes til staten (og tilsyn forbliver hos staten)
3. Tilsyn med deponeringsanlæg flyttes til kommunerne (og godkendelse forbliver hos kommunerne).

Én faglig kompetent myndighed

KL kan ikke anbefale nogen af modellerne, men vil i stedet fremhæve den nuværende opgavefordeling. Den tager udgangspunkt i reformens to bæ-

rende principper: Én indgang til myndigheden samt kompetente kommuner. Forslag 1 og 2 strider mod begge dele.

Det er for en virksomhed meget vigtigt, at der er et tæt samspil mellem miljøreguleringen og den fysiske planlægning. Miljøreguleringen er afhængig af, at kommuneplanlægningen understøtter den rigtige placering af virksomhederne, så reguleringen ikke bliver mere omfattende end nødvendigt.

Planlægningen er afhængig af en løbende dialog med miljømyndigheden for at sikre de miljømæssige rette placeringer af erhvervsområderne. Dertil kommer, at kommunerne også er myndighed for tildeling af spildevandstilladelser til det lokale spildevandsanlæg og tilsynsmyndighed ift. affald.

En række virksomhedstyper skal endvidere have udarbejdet en beredskabsplan. Dette sker i tæt dialog mellem den kommunale godkendelsesmyndighed og det kommunale beredskab. Disse virksomheder er komplicerede. Jo tættere dialog, der kan være mellem de myndigheder, der er hovedbidragsydere til den samlede regulering af virksomhederne, jo mere effektivt og sikkert er det for virksomhederne.

Tilsvarende gælder for virksomhedernes bortskaffelse af erhvervsaffald, som bl.a. reguleres via kommunale regulativer og andre affaldsordninger, hvor kommunen er myndighed, og for virksomhedens byggetilladelser, som kræver stor koordinering mellem den kommunale byggemyndighed og miljømyndighed.

Overordnet gælder, at jo flere myndigheder og forskellige administrative instanser, der skal sagsbehandle en virksomhed, jo mere koordinering kræver det. Dette er ikke effektiv sagsbehandling for den enkelte virksomhed eller samfundet som helhed.

Samarbejde og netværk

Som følge af kommunalreformen i 2007 er de enkelte kommunale miljøforvaltninger blevet større, og generelt står kommunerne i dag stærkt mht. miljøfaglige og planlægningsmæssige kompetencer. Enkelte små kommuner får støtte af større kommuner gennem forpligtende samarbejder. Derudover findes yderligere tværkommunale samarbejder.

Mht. IED-virksomheder udgør regelsættet forbundet hermed ingen udfordring for kommunerne - det er i dag velkendt stof. Udfordringen kan bestå i konkret branchekendskab, når der fx kun er en enkelt af en bestemt type virksomhed i hele Danmark. Denne udfordring vil være mindst lige så stor for en statslig instans.

I kommunerne vil der ofte være lignende, men mindre virksomheder, som kommunen i forvejen har branchekendskab til, og hvor denne viden kan bruges på de miljømæssigt tungere IED-virksomheder. Denne mulighed og baggrundserfaring har man ikke hos en statslig instans.

Flere og flere kommuner har etableret partnerskaber og netværkssamarbejder med de væsentlige virksomheder i kommunen for at fremme en grøn omstilling. I den forbindelse spiller IED-virksomhederne en vigtig rolle. Såfremt disse virksomheder skal miljøbehandles af en anden myndighed, vil netværkssamarbejderne blive svækket.

Råstoffer

Efter kommunalreformen varetager regionerne kortlægning og udpegning af råstofgrave- og interesseområder, mens kommunerne behandler ansøgninger og fører tilsyn med indvinding og efterbehandling.

Det er der gode grunde til. Beslutningen fra 2007 om, at flytte råstoflovens tilladelses- og tilsynsdel til kommunerne følger kommunalreformens hovedsigte: At indgangen til det offentlige for virksomheder og borgere skulle være kommunerne.

Udvalget foreslår én af to modeller på råstofområdet:

1. Uændret opgavefordeling
2. Flytning af tilladelsesdelen fra kommunerne til regionerne.

KL anbefaler uændret opgavefordeling.

Tilladelser skal tage flersidige hensyn

I dag administrerer kommunerne langt hovedparten af de lovområder, der er involveret i behandlingen af en råstofansøgning. Det drejer sig om:

- Naturbeskyttelseslovens bestemmelser ift. beskyttelse af naturtyper, fortidsminder, Natura 2000 og bilag 4-arter
- Vandforsyningslovens beskyttelsesbestemmelser for grundvand og tilladelse til råstofindvinding under grundvandsspejl
- Miljøbeskyttelseslovens i forhold til nedsivning af skyllevand og bestemmelserne vedr. miljøpåvirkninger U(støv, støj og vibrationer)
- Vandløbsloven ift. evt. bortledning af vand
- Vejlovgivning i forhold til vejadgang og afstandskrav til vej m.m.
- Planloven særligt ift. VVM-bekendtgørelsen inkl. VVM-screening og -redegørelser.

Hvis en anden myndighed får tilladelsesopgaven, vil det alligevel være kommunen, der kommer til at stå med hovedparten af sagsbehandlingen. Ud fra en effektivitetsbetragtning bør det derfor fortsat være kommunerne, der varetager tilladelser og tilsyn. Dertil kommer det kommunale lokalkendskab, der gør tilsyn mere smidigt – ligesom der ved efterbehandling kan

skabes gode synergiløsninger bl.a. i forhold til en varig rekreativ og lokal benyttelse.

Langsigtet og bæredygtig benyttelse og beskyttelse

Udvalget påpeger, at der er en udfordring på råstofområdet i afvejning ml. benyttelse og beskyttelse. Dele af råstof erhvervet ønsker færre beskyttelseshensyn og vil derfor flytte råstoftilladelse til regionerne, der ikke har det konkrete myndighedsansvar for natur og miljø og de andre myndighedsopgaver, der skal afvejes overfor tilladelse. Danmarks Naturfredningsforening ønsker derimod råstofplanlægningen flyttet fra regioner til stat for at sikre beskyttelsesinteresserne.

Efter KL's opfattelse kan den klassiske interesse modsætning mellem benyttelse og beskyttelse ikke løses strukturelt. Den gode løsning er således hverken at flytte kommunernes opgaver til regionerne eller regionernes opgaver til staten. Efter KL's opfattelse vil hensynet til beskyttelsesinteresserne blive svækket, hvis ansvaret for gravetilladelse fjernes fra den myndighed, der skal varetage hensynene til natur- og miljøbeskyttelse, vandforsyning og lokale planhensyn.

I forlængelse af udvalgets anbefaling foreslår KL derfor, at den nuværende opgavefordeling bevares – og at der samtidigt tages forskellige tiltag, der udvikler synergien mellem benyttelse og beskyttelse. Det kan fx være regelforenkling, der gør det enklere at forlænge råstoftilladelse eller forbedrede procesflow ml. regioner og kommuner.

Endelig bør debatten perspektiveres med et langsigtet strategisk niveau. På sigt er den nuværende grusgravning i de danske landskaber ikke bæredygtig. En procentuel større del af fremtidens sand og grus vil derimod komme fra havbunden. Endelig bør genanvendelse spille en langt større rolle. Den omstilling bør såvel det offentlige som råstofindustrien være mere optaget af end spørgsmålet om opgavefordeling.

Regional udviklingsplan (RUP)

De regionale udviklingsplaner blev ved reformen indført som en ny type planer, der skulle lægge rammer for udviklingen i regionerne.

Udvalget påpeger, at det kan udfordres, hvorvidt den regionale udviklingsplan i tilstrækkelig grad tænkes i sammenhæng med kommuneplanerne – ligesom ressourceforbruget til planerne kan overvejes i forholdt til deres gennemslagskraft. I forlængelse af dette har udvalget opstillet fire modeller:

1. Den regionale udviklingsplan bevares
2. Den regionale udviklingsplan afskaffes
3. Den regionale udviklingsplan og den regionale erhvervsudviklingsstrategi samles i én strategi
4. Den regionale udviklingsplan styrkes.

Tværkommunal udvikling

Det er KL's vurdering, at den regionale udviklingsplan kun har begrænset betydning for den regionale strategiske udvikling af byer og landdistrikter, men de hidtidige regionale udviklingsplaner opfylder lovgivningens formelle rammer.

De regionale strategiske initiativer, der har lokalpolitisk opbakning, opstår uden forankring i den regionale udviklingsplan. Fra kommunal side stiller vi derfor spørgsmålstegn ved behovet for den regionale udviklingsplan.

Når flere regionale udviklingsplaner har fokuseret på tværkommunale problemstillinger som fx klimatilpasning, vil KL understrege, at det er andre fysiske afgrænsninger, her vandoplande og ikke regionsgrænser, der afgør den naturlige afgrænsning af indsatsen.

Der er ikke sammenhæng mellem de ressourcer, der bruges på at udarbejde den regionale udviklingsplan og den merværdi, den genererer. Samtidig vil man ved at afskaffe den regionale udviklingsplan gøre plansystemet enklere.

KL kan på den baggrund *ikke* tilslutte sig, at den regionale udviklingsplan styrkes eller samles med den regionale erhvervsudviklingsstrategi. Vi mener, det er væsentligt, at de parter, der udgør de regionale vækstfora kan fokusere deres arbejde på at skabe vækst og erhvervsudvikling, og at det er vigtigt, at de oplever reel beslutningskompetence.

En alternativ styrkelse af den regionale udviklingsplan vil desuden igen indføre endnu et led i planlægningen. Erfaringen fra årene med den regionale udviklingsplan viser, at dette er unødvendigt. Regionale løsninger med lokalpolitisk opbakning initieres på tværs af kommuner, og der er i den sammenhæng ikke behov for det regionale instrument. Det kommunale samarbejde tilrettelægges bl.a. gennem de fem regionale Kommunekontakttråd (KKR), hvor alle landets kommuner arbejder regionalt og tværkommunalt.

Regionalt forslag om én strategi

KL vil uddybende understrege, at det er meget problematisk, hvis der gennemføres en model svarende til den tredje model, hvor den regionale udviklingsplan og den regionale erhvervsudviklingsstrategi (RVUS) samles i en strategi, der godkendes af regionsrådet.

KL kan ikke støtte Danske Regioners oplæg til denne model. Der lægges op til at give regionerne flere beføjelser bl.a. inden for klima og energi, og der lægges op til, at kommunerne skal forpligtes til at beskrive, hvordan de kommunale strategier understøtter den samlede RVUS. Kommunerne skal desuden indgå i forpligtende partnerskaber med regionen om, hvordan kommunen vil opfylde målene. Heri ligger en ny over/under relation, der er helt uacceptabel.

Det er en del af lov om erhvervsfremme, at regionerne ikke må have operatørfunktioner. De kan derfor intet udmønte selv. De har ingen driftsansvar for de pågældende opgaver, og skal deres visioner udmøntes, skal det derfor gøres via kommunerne. Det skal kommunerne ikke forpligtes til at betale for, og de skal heller ikke forpligtes ind i en vision, der alene er formuleret af regionen.

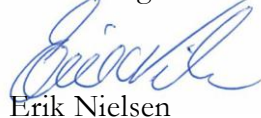
Partnerskabsaftalerne sammenlignes af regionerne med sundhedsaftalerne. Men der er stor forskel, idet regionerne har et driftsansvar på sundhedsområdet. Det har de ikke på de indsatser, der ligger i RVUS'en. Regionerne har ingen direkte virksomhedskontakt og ingen direkte kontakt til driften i den kommunale produktion.

Den viden lægges der op til, at kommunerne bidrager med. En kombineret plan som foreslået af Danske Regioner kan kun være ensbetydende med ekstra bureaukrati, og nye udgifter for kommunerne.

Den videre proces

KL ser frem til den politiske dialog om de forslag, der indgår i evalueringen, og KL vil foreslå, at vi snarest afholder et politisk møde, hvor vi kan drøfte indholdet i de forskellige modeller, der er bragt i spil i evalueringen.

Med venlig hilsen

Erik Nielsen

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse
Sundhedsminister Astrid Krag
Holbergsgade 6
1057 København K

Evaluering af kommunalreformen på sundhedsområdet

Den 18. marts 2013

Kære Astrid Krag

Sags ID: 1665113
Dok.ID: 1665113

KL hilser det velkommen, at rapport fra udvalg om evaluering af kommunalreformen nu foreligger.

LHT@kl.dk
Direkte 3370 3558
Mobil 2938 1782

KL er tilfreds med, at evalueringen anerkender, at kommunalreformen alt i alt har været godt tænkt og har resulteret i en styrket faglig bæredygtighed, nærhed og nytænkning af opgaveløsningen. KL noterer sig, at udvalget ikke anbefaler opgaveflytninger, men anbefaler forbedringer i samarbejdet mellem kommuner og regioner, hvoraf de mest omfattende vedrører genoptræning af borgere med komplekse problemer.

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S
Telefon 3370 3558

www.kl.dk
Side 1/3

Generelle bemærkninger

KL mener, at en af sundhedsvæsenets mest centrale udfordringer er at styrke fokus på den patientrettede forebyggelse med det stigende pres på sundhedsvæsenet med flere ældre og kronikere. Et mere effektivt sundhedsvæsen skal udvikles gennem et øget samarbejde mellem sygehus, almen praksis og kommune bl.a. gennem styrkede sundhedsaftaler og effektive overenskomster.

KL bakker op om udvalgets tilkendegivelse af, at det er helt afgørende for at kunne løse sundhedsvæsenets udfordringer, at frigjorte ressourcer skal bruges til at styrke den patientrettede forebyggelsesindsats.

Øget forebyggelse er nemlig nøglen til de udfordringer, vi i stigende grad står over for. Kommunerne skal i større udstrækning forebygge indlæggelser i samarbejde med almen praksis. Kun derved sikrer vi, at sygehusene ikke overbelastes af patienter med almene medicinske problemer, som ikke nødvendigvis håndteres bedst i et specialiseret behandlingssystem.

Alle kommuner har i samarbejde med andre kommuner og i regi af samarbejdet om rammeaftaler og sundhedsaftaler inden for samme region igangsat et fagligt udviklingsarbejde, som i løbet af det næste år vil resultere i styrket kvalitet og homogenitet i kommunernes tilbud og indsatser på ældre-, kroniker- og genoptræningsområderne. Den øgede homogenitet vil styrke mulighederne i samarbejdet mellem kommunerne og sygehusene. Kommunernes indsats koordineres i KKR regi i alle fem regioner.

Bemærkninger ift. genoptræningsområdet

Ift. udvalgets anbefalinger på genoptræningsområdet for borgere med meget komplekse behov falder forslagene godt i tråd med det arbejde, KL er i gang med i forlængelse af KL's udspil på hjerneskadeområdet, som udkom i efteråret 2012.

Der er i disse år en massiv udvikling i gang i kommunernes hjerneskaderehabilitering med afsæt i Sundhedsstyrelsens forløbsprogram samt de midler, som kommunerne har fået til at kvalificere indsatsen.

Med KL's udspil på hjerneskadeområdet og udspillet 10 anbefalinger er der sat klare mål. En bred vifte af kommunale medarbejdere på pleje og – sundhedsområdet er i et kompetenceudviklingsprogram, så de får neurofaglig viden og kan udføre avanceret rehabilitering. Kommunerne har etableret hjerneskadekoordinering, udviklet tilbudsviften og opnået et tæt samspil med de tilbud på hjerneskadeområdet, som kommunerne samarbejder med eller har overtaget fra de tidligere amter. Der er derfor i dag mange dygtige medarbejdere med viden om hjerneskaderehabilitering, som man bør drage den bedst mulige nytte af til fordel for borgere med hjerneskader.

Et arbejde er også i gang i regi af rammeaftalerne på det sociale område, som skal sikre, at alle kommuner bruger de specialiserede tilbud, og som skal sikre en konsolidering af disse tilbud. Dette arbejde drejer sig også om at skabe et samspil mellem faggrupperne i kommunerne og specialisterne på de forskellige tilbud, så borgeren får det bedste rehabiliteringsforløb.

KL støtter udvalgets anbefalinger om fælles visitationsretningslinjer og øget fælles sundhedsfaglige kvalitetskriterier for den specialiserede indsats. Det er også anbefalinger, som indgår i KL's udspil, og som vil være med til at sikre kvaliteten i genoptræningsindsatsen. Sammen med en national koordinationsstruktur for de højt specialiserede tilbud vil det skabe et godt grundlag for den videre udvikling af rehabiliteringsindsatsen.

Ift. personer med meget komplekse genoptræningsbehov foreslår udvalget, at regionerne får et skærpet myndighedsansvar til at beskrive patientens behov i genoptræningsplanerne. KL skal her opfordre til, at man meget nøje

overvejer omfanget af et skærpet myndighedsansvar, ligesom det er vigtigt, at målgruppen bliver defineret meget præcist.

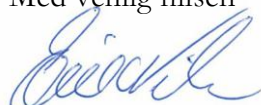
KL finder for det første, at der i forhold til en faglig styrkelse af genoptræningsplanen primært er behov for, at kommunerne får en beskrivelse af den funktionsevne, patienten kan forvente af genoptræningen samt en beskrivelse af det samlede genoptræningsbehov herunder en neurologisk udredning og vurdering. Dette vil skabe et godt grundlag for, at kommunerne kan udarbejde en rehabiliteringsplan og visitere til de relevante indsatser.

For det andet vil KL advare mod, at en styrkelse af genoptræningsplanen bliver en hæmsko for en fleksibel tilrettelæggelse af borgerens videre rehabiliteringsforløb. Funktionsniveauet hos borgere med hjerneskade ændrer sig løbende under rehabiliteringsprocessen, og der sker typisk store ændringer, fx når borgerne bliver udskrevet fra sygehuset. Kommunens hjerneskadeteam skal i den videre tilrettelæggelse af forløbet have mulighed for løbende at kunne justere mål, metoder og indsatser for at give borgeren den rette indsats.

For det tredje finder KL det vigtigt, at en styrket genoptræningsplan ikke fører til et delt myndigheds- og finansieringsansvar. Et samlet myndigheds- og finansieringsansvar i kommunerne er en væsentlig forudsætning for en styring af økonomien og for at sikre et omkostningseffektivt sundhedsvæsen. Derfor bør det gå hånd i hånd.

KL ser frem til den politiske dialog om evalueringens forslag, og KL vil foreslå, at vi snarest muligt afholder et fælles møde om de forslag, der indgår i rapporten på sundhedsområdet – ikke mindst om de komplekse rehabiliteringsopgaver for personer med meget specialiserede behov.

Med venlig hilsen

Erik Nielsen

Erhvervs- og vækstminister Annette Vilhelmsen
Erhvervs- og vækstministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Kære Annette Vilhelmsen

Udvalget for evalueringen af kommunalreformen har afsluttet sit arbejde, og regeringen har sendt hovedudvalgets afrapportering i offentlig høring.

Hvad angår regional udvikling, er vi fra kommunal side enig i, at det langt hen ad vejen er lykkedes at indfri målet om en enstrengt og sammenhængende indsats på erhvervsområdet. Vi er tilfredse med, at rapporten holder fast i kommunalreformens bærende vision om én indgang for borgere og virksomheder til det offentlige. Kommunerne er tættest på virksomhederne, og kommunernes løsning af de erhvervspolitiske opgaver har afgørende betydning for virksomhedernes konkurrenceevne.

Kommunal erhvervsudvikling

Det er en af hovedudvalgets konklusioner, at kommunerne i stigende grad prioriterer den erhvervspolitiske opgave. Vækstkrisen koster job, og det mærkes i kommunerne. Den demografiske udvikling og den stigende urbanisering betyder, at kommunernes forudsætninger og muligheder for at imødegå krisen og bidrage til ny vækst er meget forskellige. Kommunalreformens evaluering viser, at langt hovedparten af kommunerne har en erhvervspolitisk strategi målrettet særlige lokale erhvervspolitiske udfordringer. Det er derfor væsentligt, at der holdes fast i det kommunale incitament til at påvirke de lokale muligheder for vækst og udvikling. Den lokalpolitiske frihed til at prioritere opgaven og tilpasse indsatsen til lokale udfordringer er i den forbindelse afgørende.

KL er *ikke* enig, når hovedudvalget konkluderer, at det er en udfordring, at der er forskelle i kommunernes prioritering af den erhvervspolitiske opgave, og at kommunerne anvender 10 pct. af midlerne til administration og organisationsudvikling. Vi mener, at det er udtryk for en effektiv og politisk omkostningsbevidst anvendelse af offentlige midler, at kommunerne tilpasser den erhvervspolitiske indsats efter lokale behov.

Den 18. marts 2013

Sags ID: 1668549
Dok.ID: 1668549

LJO@kl.dk
Direkte 3370 3374
Mobil 2916 0257

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S
Telefon 3370 3374

www.kl.dk
Side 1/4

Hovedudvalgets anbefaling om, at det er vigtigt at understøtte et fokus på, at de prioriterede midler på erhvervsområdet anvendes mest effektivt med henblik på at generere størst mulig effekt, er allerede et opmærksomhedspunkt for den kommunale erhvervspolitiske indsats. Fra lokalpolitisk side betragtes erhvervspolitikken som en investering, der skal give et afkast. Derfor følges også med i, om indsatsen giver de forventede resultater.

Vækstpartnerskaberne

Det fremgår af afrapporteringen fra underudvalget om regional udvikling, at Deloitte's evaluering viser, at vækstpartnerskaberne i deres nuværende form har relativt begrænset værdi, men har stor politisk værdi. Underudvalget vurderer, at der generelt kan være et behov for at styrke sammenhængen mellem den statslige, regionale og kommunale indsats for vækst og erhvervsudvikling. Det kan ske fx ved at justere vækstpartnerskaberne, så der bliver et større fokus på effekt bl.a. ved at fokusere på samarbejdsfelter, hvor Danmark har erhvervsområder med særlige styrker og potentialer, og som de regionale vækstfora også har fokus på i deres arbejde. Alternativt kan det overvejes ikke at fortsætte partnerskabsaftalerne efter 2013.

I hovedudvalgets rapport er det imidlertid anbefalingen, at vækstpartnerskaberne anvendes som redskab til at styrke sammenhængen mellem den statslige, regionale og kommunale indsats for vækst og erhvervsudvikling. Vækstpartnerskaberne skal bidrage til, at de offentlige midler, der målrettes vækst og erhvervsudvikling, anvendes mere omkostningseffektivt og giver de bedst mulige resultater.

Det er bl.a. kommunerne, der mener, at vækstpartnerskaberne i deres nuværende form har en begrænset reel værdi. I betragtning af de mange offentlige ressourcer, der anvendes på at udforme vækstpartnerskaberne uden at deres reelle merværdi klart fremstår, stiller vi fra KL's side spørgsmålstegn ved deres funktion ift. at sikre, at de offentlige midler anvendes mere omkostningseffektivt. Såfremt regeringen vælger at fortsætte vækstpartnerskaberne, skal det derfor være KL's anbefaling, at de udformes, så der er fokus på effekt.

Regional inddragelse på uddannelsesområdet

Hovedudvalget vurderer, at det vil være relevant med inddragelse af regionerne ift. kapacitetsplanlægning på ungdomsuddannelsesområdet. Det anbefales, at regionernes nuværende indstillingsret ifbm. oprettelsen af nye udbud af ungdomsuddannelser udvides til også at omfatte nedlæggelse eksisterende udbud af ungdomsuddannelser.

Efter KL's opfattelse træffes beslutninger om udbud af ungdomsuddannelser mest hensigtsmæssigt af de pågældende uddannelsesinstitutioner i en tæt dialog med aftagerne – det vil sige virksomheder, kommuner og regioner.

KL finder derfor ikke, at regionernes særlige rolle og kompetence på dette område er begrundet, og kan på den baggrund *ikke* støtte en yderligere udvidelse af regionernes kompetence.

Den regionale udviklingsplan (RUP)

Hovedudvalget har opstillet fire modeller for fremtidens regionale udviklingsplan. Den enten bevares, afskaffes, styrkes eller samles med den regionale erhvervsudviklingsstrategi, som formuleres af vækstfora.

Det er KL's vurdering, at den regionale udviklingsplan kun har begrænset betydning for den regionale strategiske udvikling af byer, landdistrikter og udkantsområder, men de regionale udviklingsplaner opfylder lovgivningens formelle rammer. Regionale strategiske initiativer, der har lokalpolitisk opbakning, opstår uden forankringen i den regionale udviklingsplan. Fra kommunal side stiller vi derfor spørgsmålstegn ved behovet for den regionale udviklingsplan.

Når flere regionale udviklingsplaner har fokuseret på tværkommunale problemstillinger som fx klimatilpasning, vil KL understrege, at det er andre fysiske afgrænsninger, her vandoplande og ikke regionsgrænser, der afgør den naturlige afgrænsning af indsatsen.

Der er ikke sammenhæng mellem de ressourcer, der bruges på at udarbejde den regionale udviklingsplan og den merværdi, den genererer. Samtidig vil man ved at afskaffe den regionale udviklingsplan gøre plansystemet enklere.

KL kan på den baggrund *ikke* tilslutte sig, at den regionale udviklingsplan styrkes eller samles med den regionale erhvervsudviklingsstrategi. Vi mener, det er væsentligt, at de parter der udgør de regionale vækstfora kan fokusere deres arbejde på at skabe vækst og erhvervsudvikling, og at det er vigtigt, at de oplever reel beslutningskompetence.

En styrkelse af den regionale udviklingsplan vil desuden igen indføre endnu et led i planlægningen. Erfaringen fra årene med den regionale udviklingsplan viser, at dette er unødvendigt.

Den kommunale sagsbehandling

Hovedudvalget vurderer, at regeringens arbejde med bl.a. servicemål for byggesagsbehandlingstider er et skridt i den rigtige retning for at understøtte en hurtig og effektiv byggesagsbehandling i alle kommuner. Udvalget finder dog, at kommunal virksomhedsrettet sagsbehandling i relevant omfang kan indgå i det arbejde, der skal se nærmere på kommunernes bidrag til vækst og erhvervsudvikling. KL skal henstille til, at dette arbejde ikke fører til, at byggesagsbehandlingen tages op igen.

Der er i regi af arbejdsgruppen om en effektiv byggesagsbehandling gjort et stort stykke arbejde, og anvendt anseelige offentlige ressourcer på opgaven, og der er nu enighed om et resultat mellem regeringen, KL og de involverede erhvervsorganisationer.

Med Byg og Miljø arbejder kommunerne tværkommunalt sammen for at efterkomme erhvervslivets ønsker om én digital indgang til at søge bygge- og miljørager – og her gerne flere typer af miljørager end dem, der allerede er med i løsningen. Fra og med 2014 vil ansøgere og anmeldere af byggesager uanset om de er fra Hjørring eller Hedehusene blive mødt med samme krav og samme ansøgningsmodul. Der er, med andre ord, en helt forældet tankegang, at en fysisk centergørelse af byggesagsbehandlingen er svaret på, at man som ansøger mødes ensartet i den kommunale byggesagsbehandling. Det er nu helt afgørende for en vellykket implementering i kommunerne af digitaliseringen på Bygge- og Miljøområdet, at der fra lovgivers side skabes arbejdsro til at gennemføre denne i kommunernes byggesagsafdelinger.

KL ser frem til at drøfte evalueringens forslag med regeringen

Med venlig hilsen

Erik Nielsen